

سال شمار تاریخ ۶۰ ساله‌ی اخیر ایران

پروفسور سید حسن امین

ملتی که بخواهد از آگاهی سیاسی و هویت ملی شایسته‌یی برخوردار باشد، باید دچار نسیان نشود و در هر موضوعی، سوابق و تجارب گذشته‌ی خود را فریاد آرد. حوادث سیاسی ایران در چهل ساله‌ی اخیر، سرنوشت امروز ما را رقم زده است. اگر با تفکر و اندیشه به آن حوادث توجه کنیم، می‌توانیم گذشته را چراغ راه آینده قرار دهیم و گرنه گرفتار «تکرار تاریخ» و دچار زیان بیش‌تر خواهیم شد. گاه‌شمار زیر بدون غرض و مرض فقط یادآور حوادث مهم تاریخی سی و هشت ساله‌ی گذشته است که هر کدام به نحوی در زندگی جمعی و ملی ما تأثیر داشته است.

است، دیگر در ایران نیست. این قبیل افراد می‌توانند گذرنامه بگیرند و از ایران بروند. ولی همه‌ی آحاد ملت ایران از امروز عضو حزب رستاخیز خواهند بود.

۱۳۵۴ (۱۶ فروردین): صدور فرمان انتخابات از سوی محمدرضاشاه برای تعیین نمایندگان دوره‌ی بیست و چهارم مجلس شورای ملی و دوره‌ی هفتم مجلس سنا.

۱۳۵۴ (۳۰ فروردین): به رگبار بستن نه (۹) نفر زندانی سیاسی در زندان اوین به‌دست مأموران ساواک به انتقام ترور سرتیپ زندی‌پور (رئیس کمیته‌ی شهربانی و ساواک) و بیژن نیک‌طبع (بازجوی کمیته‌ی شهربانی و ساواک) و اعتراض سازمان‌های حقوق بشری جهان به این کشتار.

۱۳۵۴ (۳ اردیبهشت): کاترین عدل (دختر پروفسور عدل) و همسرش بهمن حجت (فرزند سپهبد حجت) در مبارزه‌ی مسلحانه‌ی چریکی با رژیم شاهنشاهی در خرم‌دره کشته شدند.

۱۳۵۴ (۲۹ اردیبهشت): محمدرضاشاه در یک مصاحبه‌ی مطبوعاتی در آمریکا اعلام کرد که: در ایران زندانی سیاسی وجود ندارد!

۱۳۵۴ (۳۱ اردیبهشت): قتل دو مستشار نظامی آمریکایی با نام‌های سرهنگ جک ترنر و سرهنگ پل شفر به‌دست سه چریک ایرانی و فرار موفقیت‌آمیز قاتلان از صحنه.

۱۳۵۴ (۸ خرداد): آغاز فعالیت برای انتخابات مجلسین به این صورت که حزب رستاخیز (تنها حزب سیاسی کشور که اجازه‌ی فعالیت داشت)، برای هر حوزه‌ی انتخابیه سه یا چهار کاندیدا تعیین کرد و مردم فقط حق داشتند از بین آن سه یا چهار کاندیدای تایید صلاحیت‌شده‌ی حزب رستاخیز، یکی را انتخاب کنند.

۱۳۵۰ (اول تیر): امیرعباس هویدا (نخست‌وزیر) در میتینگ انتخاباتی دوره‌ی بیست و سوم مجلس شورای ملی گفت: «حزب ایران نوین، پرچمدار نیات شاهنشاه آریامهر است. در مقابل این حرکت مردمی و رهبری شاهانه، هر خس و خاشاکی از بین خواهد رفت.»

۱۳۵۰ (۲۰ مهر): محمدرضاشاه پهلوی در جشن‌های ۲۵۰۰ ساله‌ی شاهنشاهی، در پاسارگاد در آرامگاه کوروش گفت: «آسوده بخواب که ما بیداریم.»

۱۳۵۲ (اول فروردین): محمدرضاشاه در پیام نوروزی خود با اشاره به قیمت بالای نفت در بازار جهانی گفت: امروز این ما هستیم که برای جهان غرب تعیین تکلیف می‌کنیم.

۱۳۵۳ (اول فروردین): محمدرضاشاه در پیام نوروزی خود گفت: باید ایران را به پایه‌ی بزرگ‌ترین کشورهای دنیا برسانیم، نه این که در خاورمیانه اول باشیم.

۱۳۵۳ (۱۹ تیر): دولت آمریکا به کشورهای تولیدکننده‌ی نفت اخطار کرد که اگر از تولید نفت خود بکاهند، آمریکا آن‌ها را با مخاطرات سیاسی و امنیتی مواجه خواهد کرد. دولت ایران پاسخ داد: «تهدید آمریکا، استعمارگرانه است و ایران به هیچ دولت بیگانه‌یی فرصت مخالفت با تصمیمات شاهنشاه را نمی‌دهد.»

۱۳۵۳ (۱۱ اسفند): تعطیل و انحلال همه‌ی احزاب سیاسی موجود به دستور محمدرضاشاه پهلوی و ادغام آن‌ها در حزب جدیدی به‌نام «حزب رستاخیز ملی ایران». شاه شخصاً در اجتماع بزرگی با حضور وزیران و نمایندگان هر دو مجلس شورا و سنا گفت: دوران دودوزه بازی کردن‌ها به سر آمده. جای کسی که با قانون اساسی و نظام شاهنشاهی و انقلاب ششم بهمن ما مخالف

۱۳۵۴ (۱۵ خرداد): راه‌پیمایی در قم به پشتیبانی آیت‌الله خمینی به مناسبت بزرگداشت یاد قیام ۱۵ خرداد ۱۳۴۲

۱۳۵۴ (۳۰ خرداد): برگزاری انتخابات بیست و چهارمین دوره‌ی مجلس شورا. نماینده‌ی اول تهران در این انتخابات، منوچهر آرمون بود که پس از انقلاب، اعدام شد.

۱۳۵۴ (۲۴ اسفند): تغییر مبدأ تقویم ایران از هجرت نبوی به سال تاجگذاری کوروش و در نتیجه تغییر سال ۱۳۵۵ به ۲۵۳۵

۱۳۵۵ (۲۶، ۲۷ و ۲۸ اردیبهشت): برخوردهای مسلحانه بین مخالفان رژیم سلطنتی با مأموران موظف دولت در تهران، رشت، قزوین و کرج.

۱۳۵۵ (۸ تیر): حمید اشرف و نه تن از چریک‌های فدایی خلق در درگیری مسلحانه با رژیم پهلوی به قتل رسیدند.

۱۳۵۵ (۲۷ تیر): محمدرضاشاه در یک مصاحبه‌ی تلویزیونی گفت: تمرکز قدرت در دست من به خواست مردم ایران است.

۱۳۵۵ (۶ شهریور): سه مستشار نظامی آمریکایی با نام‌های رابرت گردن گارو، ویلیام کاترل و دانالد اسمیت در تهران به دست چریک‌ها به قتل رسیدند.

۱۳۵۵ (۳ مهر): آیت‌الله خمینی در پیامی به مناسبت فرارسیدن عید قربان، تغییر تاریخ هجری شمسی را به تقویم شاهنشاهی از طرف رژیم پهلوی در ۱۳۵۴/۱۲/۲۴ یک مبارزه‌ی علنی با اسلام و بخشی از طرح اسلام‌زدایی رژیم پهلوی اعلام کرد.

۱۳۵۵ (۱۲ آبان): انتخاب جیمی کارتر (از حزب دموکرات) به ریاست‌جمهوری آمریکا و فشار برای حقوق بشر در ایران + تصمیم آمریکا به خودداری از فروش بی‌رویه‌ی اسلحه به ایران

۱۳۵۵ (۱۹ آبان): اعلام فضای باز سیاسی از جانب محمدرضاشاه پهلوی

۱۳۵۵ (آذر و دی): تشدید برخوردهای مسلحانه‌ی چریک‌ها با مأموران انتظامی در تهران و شهرستان‌ها در حالی که سازمان ملل متحد، مبارزه‌ی مسلحانه علیه استعمار را مجاز اعلام کرد

۱۳۵۵ (۲۶ دی): با هماهنگی دولتی‌های غربی، سازمان عفو بین‌الملل به افشاگری علیه برخورد ساواک با فعالان و زندانیان سیاسی در ایران پرداخت و از جمله در ۱۵ پایتخت غربی تبلیغاتی درباره‌ی زندانیان سیاسی در ایران به عمل آورد.

۱۳۵۵ (۵ بهمن): عفو بین‌الملل، اجتماع عظیمی در هلند در اعتراض به نقض حقوق بشر و بدرفتاری با زندانیان سیاسی در ایران تجهیز کرد.

۱۳۵۶ (۲۰ فروردین): ویلیام سولیوان به عنوان سفیر کبیر جدید آمریکا در ایران معرفی شد.

۱۳۵۶ (۲۱ فروردین): افتتاح کنفرانس چهار روزه‌ی «فن‌آوری هسته‌ای» با شرکت ۵۰۰ تن از نمایندگان و مسوولان اتمی کشورهای جهان در تخت جمشید توسط امیرعباس هویدا (نخست‌وزیر = تدارکاتچی) وقت.

۱۳۵۶ (۳۱ فروردین): تأسیس جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر

۱۳۵۶ (۱۵ مرداد): برکناری امیرعباس هویدا از نخست‌وزیری و انتصاب جمشید آموزگار (با حمایت آمریکا) به نخست‌وزیری

۱۳۵۶ (۲۷ و ۲۸ مرداد): همزمان با «جشن هنر شیراز» در پی مقاله‌ی در روزنامه‌ی **کیهان** (به مدیریت دکتر مصطفی مصباح‌زاده) مورخ ۲۷ مرداد به مناسبت «قیام ملی ۲۸ مرداد!» (= کودتای ۲۸ مرداد) که در آن نسبت به دکتر محمد مصدق اهانت شده بود، شاه طی پیامی متذکر شد که: هیچ نشانی از آثار «بیگانه‌پرستی و زبونی» در جامعه‌ی ایرانی باقی نمانده است.

۱۳۵۶ (۸ مهر): برگزاری شب‌های شعر انجمن گوته (= انجمن ایران و آلمان) در تهران در جهت اعلان موضع‌گیری رسمی شاعران و روشنفکران ایرانی در مخالفت رسمی با اختناق حاکم و دهن کجی به رژیم شاهنشاهی

۱۳۵۶ (۲۲-۲۵ آبان): سفر محمدرضاشاه و فرح پهلوی به آمریکا در پی انتخاب جیمی کارتر، تظاهرات دانشجویان ایرانی در جلوی کاخ سفید و استفاده‌ی مأموران انتظامی و امنیتی آمریکا از گاز اشک‌آور برای بیرون‌راندن دانشجویان ایرانی از محوطه‌ی نزدیک به جایگاه کارتر و شاه.

۱۳۵۶ (۱۱ آذر): اجتماع اعضای جبهه‌ی ملی در کاروانسرا سنگی و حمله‌ی ساواک به آن‌ها.

۱۳۵۶ (۱۰ دی): ورود جیمی کارتر (رییس‌جمهور آمریکا) همراه سائیرس ونس وزیر امور خارجه و برژینسکی مشاور امنیت ملی به ایران و تظاهرات دانشجویان علیه ایشان.

۱۳۵۶ (۱۷ دی): نشر مقاله‌ی اهانت‌آمیز به دستور دربار از کانال «وزارت اطلاعات» (= وزارت فرهنگ و ارشاد وقت) راجع به آیت‌الله خمینی با عنوان «ارتجاع سرخ و سیاه در ایران» در روزنامه‌ی اطلاعات (به‌رغم مخالفت مدیران روزنامه) به قلم مجعول «احمد رشیدی مطلق»

۱۳۵۶ (۱۹ دی): تظاهرات و اعتراضات مردم و طلاب در قم به مقاله‌ی توهین‌آمیز «احمد رشیدی مطلق» در روزنامه‌ی اطلاعات مورخ ۱۷ دی ۱۳۵۶ که به قلع و قمع آنان توسط چتربازان رژیم شاهنشاهی منجر گردید.

۱۳۵۶ (۲۹ بهمن): قیام مردم تبریز به مناسبت چهلم شهیدای قم و

اعلام حکومت نظامی در تبریز در پی تظاهرات خونین اهالی تبریز علیه رژیم سلطنتی و تخریب مجسمه‌های شاه و ساختمان حزب رستاخیز

۱۳۵۶ (۴ اسفند): رادیو لندن گزارش داد که ۶۵۰ نفر در «شورش‌های تبریز» از طرف دولت دستگیر شده‌اند.

۱۳۵۷ (۱۰ فروردین): تظاهرات خونین در یزد و جهرم

۱۳۵۷ (۱۹ فروردین): بر اثر پرتاب بمب‌های دستی، منزل چند تن از سران جبهه ملی و نهضت آزادی از جمله مهندس مهدی بازرگان، داریوش فروهر، دکتر کریم سنجابی و مقدم مراغه‌ای خسارت دید.

۱۳۵۷ (۳۰ فروردین): رژیم شاهنشاهی با استفاده از «کمیته‌ی انتقام» به تهدید و حتا بمب‌گذاری در منازل مخالفان (از جمله خانه‌ی هدایت‌الله متین‌دفتری و دفتر وکالت منوچهر مسعودی) دست زد.

۱۳۵۷ (۱۵ اردیبهشت): محسن پزشکیور نماینده‌ی مجلس (رهبر حزب پان‌ایرانیست) با کناره‌گیری از حزب رستاخیز در مجلس، دولت جمشید آموزگار را از بابت بمب‌گذاری در منزل بعضی مخالفان توسط «کمیته‌ی انتقام» استیضاح کرد.

۱۳۵۷ (۱۸ اردیبهشت): تظاهرات شدید مردم و دانشجویان علیه رژیم شاهنشاهی.

۱۳۵۷ (۱۴ مرداد): محمدرضاشاه به مناسبت سالروز مشروطیت و اعلان فضای باز سیاسی، گفت که «به اندازه‌ی ممالک دموکراتیک اروپایی، آزادی خواهیم داشت و حدود آزادی هم مثل ممالک دموکراتیک اروپایی معین خواهد شد.»

۱۳۵۷ (۲۰ مرداد): تظاهرات خونین در اصفهان و اعلام حکومت نظامی

۱۳۵۷ (۲۸ مرداد): حمله‌ی شدید شاه به دکتر مصدق و پیروان او. فاجعه‌ی سینما رکس آبادان به دست چند جوان مذهبی خودسر از جمله حسین تکبعلی‌زاده.

۱۳۵۷ (۱ شهریور): تظاهرات مردم در ایران و اشغال سفارت ایران در لاهه به دست دانشجویان ایرانی.

۱۳۵۷ (۵ شهریور): استعفای جمشید آموزگار و نخست‌وزیری جعفر شریف‌امامی.

۱۳۵۷ (۸ شهریور): تجدید حیات احزاب سیاسی، از جمله: حزب ایران به رهبری دکتر کریم سنجابی، حزب پان‌ایرانیست به رهبری محسن پزشکیور، حزب زحمتکشان به رهبری دکتر مظفر بقایی کرمانی، حزب سوسیال دموکرات به رهبری احمد بنی‌احمد، جنبش به رهبری علی اصغر حاج سیدجوادی، جمعیت پاسداران قانون اساسی به رهبری مهدی پیراسته، کانون ناسیونالیست‌ها به رهبری فضل‌الله

صدر، حزب سیوسالیست آریا به رهبری سپهر و ...
۱۳۵۷ (۱۳ شهریور): برگزاری نماز عید فطر در تهران در تپه‌های قیطریه به امامت دکتر محمد مفتاح و در پی آن راه‌پیمایی بزرگ میلیونی مردم تهران همراه زنان مسلمان بر ضد رژیم سلطنتی
۱۳۵۷ (۱۷ شهریور): اعلام حکومت نظامی در تهران و ۱۲ شهرستان دیگر و بی‌اعتنایی اهالی تهران به حکومت نظامی و در نتیجه بروز حادثه‌ی «جمعه‌ی سیاه»: کشته‌شدن عده‌یی از تظاهرکنندگان ضد رژیم در میدان ژاله (= میدان شهیدا)
۱۳۵۷ (۱۴ مهر): عزیمت آیت‌الله خمینی از بغداد به پاریس و اخذ ویزای سه ماهه و اقامت در نوفل‌لوشانو.

۱۳۵۷ (۱۹ مهر): حزب رستاخیز منحل شد. محمدرضاشاه سابقاً با تأسیس این حزب واحد گفته بود که هر کس عضو این حزب نشود، جایش یا زندان است یا گذرنامه‌اش را بگیرد و از ایران خارج شود!

۱۳۵۷ (۳۰ مهر): مهندس مهدی بازرگان و دکتر ناصر میناچی در پاریس با آیت‌الله خمینی ملاقات کردند. هم‌زمان، یاسر عرفات در فلسطین گفت که عمر شاه ایران به سر رسیده است و ایران به زودی جمهوری خواهد شد.

۱۳۵۷ (۱۴ آبان): شهردار تهران (جواد شهرستانی) به شریف امامی اعتراض کرد. ارتشبد غلام‌رضا از هاری به‌جای مهندس شریف امامی به نخست‌وزیری برگزیده شد.

۱۳۵۷ (۱۴ آبان): محمدرضاشاه نطق معروف ملت‌مسانه‌اش را مبنی بر شنیدن پیام انقلاب از تلویزیون پخش کرد.

۱۳۵۷ (۲۸ آبان): فرح پهلوی در نجف با آیت‌الله سیدابوالقاسم خویی - از مراجع تقلید شیعیان جهان - دیدار کرد.

۱۳۵۷ (۱۹ و ۲۰): راهپیمایی‌های میلیونی تاسوعا و عاشورا در تهران

۱۳۵۷ (۹ دی): دکتر شاپور بختیار (دبیر کل حزب ایران و عضو شورای جبهه ملی)، از سوی محمدرضاشاه به نخست‌وزیری منصوب شد اما جبهه‌ی ملی او را اخراج کرد.

۱۳۵۷ (۱۵ دی): تمدید اجازه‌ی اقامت آیت‌الله خمینی در پاریس برای سه ماه دیگر از طرف دولت فرانسه + ممنوع‌شدن هرگونه راهپیمایی در تهران از طرف دولت.

۱۳۵۷ (۱۶ دی): کنفرانس گوادلوپ راجع به ایران با شرکت جیمی کارتر (رییس‌جمهور آمریکا)، جیمز کالاهان (نخست‌وزیر انگلیس)، ژیسکار دستن (رییس‌جمهور فرانسه)، هلمت اشمیت (صدراعظم آلمان) و تصمیم به حمایت نکردن غرب از شاه = ۱۵ ژانویه ۱۹۷۹
۱۳۵۷ (۱۶ دی): شاپور بختیار، اعضای کابینه‌ی خود را معرفی کرد.

۱۳۵۷ (۱۷ دی): ورود ژنرال رابرت هوپز آمریکایی (معاون ناتو) به تهران بدون هماهنگی و اطلاع شاه و دولت ایران

۱۳۵۷ (۲۲ دی): تشکیل شورای انقلاب از سوی آیت‌الله خمینی و تأسیس شورای سلطنت از سوی محمدرضاشاه

۱۳۵۷ (۲۵ دی): به دعوت جبهه‌ی ملی در مسجد شاه تهران (= مسجد امام بعدی)، اجتماع بزرگی تشکیل شد که طی آن دکتر کریم سنجابی (رهبر جبهه‌ی ملی) اعلام کرد: دولت دکتر شاپور بختیار «به هیچ وجه منتسب به جبهه‌ی ملی ایران نیست». در همین روز در مجلس سنا، دکتر سید محمدرضا جلالی نائینی تنها سناتور مخالف بختیار شد ولی مجلس سنا هم به دولت بختیار رأی اعتماد داد.

۱۳۵۷ (۲۶ دی): محمدرضا شاه و فرح پهلوی، ایران را برای همیشه ترک کردند. اکثریت مردم ایران، رفتن شاه و فروپاشی سلطنت را جشن گرفتند.

۱۳۵۷ (۲۹ دی): راه‌پیمایی بزرگ اربعین حسینی در تهران و شهرستان‌ها بر ضد رژیم سلطنتی.

۱۳۵۷ (۳۰ دی): آیت‌الله خمینی در پاریس دیدار با سید جلال‌الدین تهرانی (رییس شورای سلطنت) را مشروط به غیرقانونی اعلام کردن شورای سلطنت از سوی وی دانست و او نیز شورای سلطنت را متعاقباً در اول بهمن ۱۳۵۷ غیرقانونی خواند و در ۲ بهمن با آیت‌الله خمینی دیدار کرد.

۱۳۵۷ (۸ بهمن): مدرسه‌ی رفاه به عنوان محل اقامت آیت‌الله خمینی تعیین شد و روحانیون تهران به رهبری دکتر محمدحسین بهشتی و استاد مرتضی مطهری در اعتراض به تأخیر در بازگشت آیت‌الله خمینی در مسجد دانشگاه تهران به تحصن نشستند.

۱۳۵۷ (۱۲ بهمن): «پرواز انقلاب» و بازگشت آیت‌الله خمینی از پاریس به تهران با هواپیمای ویژه‌ی که برای ایشان و همراهان و خبرنگاران و عکاسان اجاره شده بود. استقبال پرشور میلیون‌ها نفر از مردم ایران از آیت‌الله خمینی و سخنرانی ایشان در بهشت‌زهرآ.

۱۳۵۷ (۱۶ بهمن): آیت‌الله خمینی مهندس مهدی بازرگان را به‌عنوان رییس دولت موقت (در برابر کابینه‌ی شاپور بختیار) برگزید.

۱۳۵۷ (۱۹ بهمن): گروه کثیری از همافران و پرسنل نیروی هوایی با حضور در محل استقرار آیت‌الله خمینی همبستگی خود را با آیت‌الله خمینی به‌عنوان رهبر انقلاب اعلام کردند.

۱۳۵۷ (۲۱ بهمن): آیت‌الله خمینی طی پیامی، «حکومت نظامی» اعلام شده از سوی رژیم سلطنتی را خلاف شرع اعلام کرد و از مردم خواست که مقررات منع عبور و مرور در تهران را که از سوی فرماندار نظامی تهران صادر شده بود، نادیده بگیرند.

۱۳۵۷ (۲۲ بهمن): اعلام بی‌طرفی ارتش و تعویض نظام سیاسی

از سلطنتی به جمهوری و فرار شاپور بختیار آخرین نخست‌وزیر رژیم سلطنتی از مرز بازرگان.

۱۳۵۸ (۵ فروردین): خروج ایران از پیمان سنتو

۱۳۵۸ (۱۲ اردیبهشت): شهادت استاد مرتضی مطهری

۱۳۵۸ (۲۳ اردیبهشت): لغو مصونیت قضایی (کاپیتولاسیون) آمریکایی‌ها که در دوره‌ی نخست‌وزیری حسنعلی منصور برقرار شده بود.

۱۳۵۸ (۲۷ خرداد): تشکیل جهاد سازندگی

۱۳۵۸ (۲۸ مرداد): تشکیل مجلس خبرگان بررسی قانون اساسی

۱۳۵۸ (۱۳ آبان): اشغال سفارت آمریکا = «لانه‌ی جاسوسی آمریکا» به‌وسیله‌ی «دانشجویان مسلمان پیرو خط امام»

۱۳۵۸ (۱۴ آبان): استعفای دولت موقت و نطق استعفای مهندس بازرگان که گفت: اگر من انقلاب کردم که اوضاع چنین شود، سه‌سه‌تا نه تا، نه دفعه غلط کردم!

۱۳۵۸ (۱۲ آذر): رسمیت یافتن قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

۱۳۵۸ (دی): آغاز تبلیغات نامزدان ریاست‌جمهوری با رقابت ابوالحسن بنی‌صدر و احمد مدنی از یک‌سو و جلال‌الدین فارسی (کاندیدای حزب جمهوری اسلامی) از سوی دیگر. حذف نام جلال‌الدین فارسی از لیست کاندیداها به دلیل افغانی‌الاصل بودن او و جایگزین شدن دکتر حسن آیت و دکتر حسن حبیبی به‌جای جلال‌الدین فارسی از سوی حزب جمهوری اسلامی، و در نهایت اعلام و تصویب رسمی نه‌کاندیدای ریاست‌جمهوری (به ترتیب حروف الفبا): حسن آیت، ابوالحسن بنی‌صدر، حسن حبیبی، داریوش فروهر، صادق قطب‌زاده، کاظم سامی، صادق طباطبایی، محمد مکرری و احمد مدنی.

۱۳۵۸ (۵ بهمن): برگزاری اولین دوره‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری و انتخاب سیدابوالحسن بنی‌صدر به‌عنوان اولین رییس‌جمهور دولت جمهوری اسلامی ایران با ۱۱ میلیون رأی

۱۳۵۸ (۱۵ بهمن): صدور حکم تنفیذ ریاست‌جمهوری بنی‌صدر از سوی آیت‌الله خمینی

۱۳۵۸ (۳۰ بهمن): انتصاب رییس‌جمهوری (بنی‌صدر) به فرماندهی کل قوا

۱۳۵۸ (۱ اسفند): آغاز تحرک برای اولین دوره‌ی انتخابات مجلس شورای اسلامی

۱۳۵۹ (۱۰ فروردین): وصول نامه‌ی جیمی کارتر به ابوالحسن بنی‌صدر راجع به گروگان‌های آمریکایی

۱۳۵۹ (۲۰ فروردین): قطع روابط سیاسی ایران و آمریکا

۱۳۵۹ (۲ اردیبهشت): آغاز انقلاب فرهنگی و تعطیل کردن دانشگاه‌های کشور

۱۳۵۹ (۴ اردیبهشت): حمله‌ی نظامی آمریکا به طیس

۱۳۵۹ (اول خرداد): آغاز تحریم اقتصادی ایران توسط آمریکا

۱۳۵۹ (۷ خرداد): تأسیس مجلس شورای اسلامی

۱۳۵۹ (۲۳ خرداد): صدور فرمان تشکیل ستاد انقلاب فرهنگی از سوی آیت‌الله خمینی

۱۳۵۹ (۲۱ تیر): کودتای نافرجام نظامی پایگاه شهید نوژه

۱۳۵۹ (۱۹ مرداد): معرفی محمدعلی رجایی به‌عنوان نخست‌وزیر به مجلس

۱۳۵۹ (۳۱ شهریور): آغاز جنگ تحمیلی با حمله‌ی عراق به ایران

۱۳۵۹ (۱۴ اسفند): برگزاری مراسم بزرگداشت دکتر محمد مصدق در دانشگاه تهران با سخنرانی ابوالحسن بنی‌صدر که چون مخالفان وی قصد برهم زدن سخنرانی او را داشتند وی نیز به طرفداران خود دستور مقابله داد و این امر به درگیری شدید موافقان و مخالفان وی منجر شد و «غائله‌ی ۱۴ اسفند» نام گرفت.

۱۳۵۹ (۲۰ دی): آزادکردن دیپلمات‌های آمریکایی وسیله‌ی ایران

۱۳۶۰ (۱۵ خرداد): توقیف روزنامه‌ی انقلاب اسلامی به مدیریت ابوالحسن بنی‌صدر

۱۳۶۰ (۲۰ خرداد): برکناری ابوالحسن بنی‌صدر از فرماندهی نیروهای مسلح

۱۳۶۰ (۳۰ خرداد): ورود سازمان مجاهدین خلق (منافقین بعدی) به جنگ مسلحانه با حکومت

۱۳۶۰ (۳۱ خرداد): رأی مجلس اول به عدم کفایت سیاسی رئیس‌جمهوری

۱۳۶۰ (۱ تیر): برکناری رسمی ابوالحسن بنی‌صدر از ریاست‌جمهوری به وسیله‌ی آیت‌الله خمینی

۱۳۶۰ (۷ تیر): بمب‌گذاری در دفتر مرکزی حزب جمهوری اسلامی واقع در محله‌ی سرچشمه و شهادت دکتر بهشتی و ۷۲ تن از سران نظام جمهوری اسلامی و فرار بنی‌صدر به همراه مسعود رجوی و سرهنگ خلبان معزی از ایران به فرانسه

۱۳۶۰ (۲ مرداد): برگزاری دومین دوره‌ی انتخابات ریاست‌جمهوری و انتخاب محمدعلی رجایی

۱۳۶۰ (۱۱ مرداد): آغاز ریاست‌جمهوری محمدعلی رجایی

۱۳۶۰ (۱۳ مرداد): معرفی محمدجواد باهنر به نخست‌وزیری

۱۳۶۰ (۸ شهریور): شهادت محمدعلی رجایی (رئیس‌جمهور) و محمدجواد باهنر (نخست‌وزیر) در انفجار ساختمان نخست‌وزیری به‌دست سازمان مجاهدین خلق (منافقین بعدی)

۱۳۶۰ (۱۰ مهر): برگزاری سومین دوره‌ی انتخابات

ریاست‌جمهوری و انتخاب آیت‌الله سید علی خامنه‌ای به ریاست‌جمهوری

۱۳۶۰ (۵ آبان): معرفی میرحسین موسوی به نخست‌وزیری

۱۳۶۱ (۳ خرداد): آزادی خرمشهر از اشغال نیروهای اشغالگر بعثی‌های عراق

۱۳۶۰ (۱۷ مهر): آغاز ریاست‌جمهوری آیت‌الله سید علی خامنه‌ای و نخست‌وزیری مهندس میرحسین موسوی

۱۳۶۱ (۲۷ آذر): بازگشایی دانشگاه‌های کشور پس از انقلاب فرهنگی و تعطیل دانشگاه‌ها که در دوم اردیبهشت ۱۳۵۹ شروع شده بود.

۱۳۶۱ (بهمن): دستگیری رهبران حزب توده

۱۳۶۲ (۲۴ مرداد): تشکیل نخستین مجلس خبرگان رهبری

۱۳۶۳ (۲۷ خرداد): آغاز به کار دومین دوره‌ی مجلس شورای اسلامی

۱۳۶۴ (۲۵ مرداد): انتخابات چهارمین دوره‌ی ریاست‌جمهوری و انتخاب آیت‌الله سید علی خامنه‌ای به ریاست‌جمهوری

۱۳۶۴ (۱۸ مهر): معرفی مجدد مهندس میرحسین موسوی به نخست‌وزیری

۱۳۶۶ (۱۲ خرداد): انحلال حزب جمهوری اسلامی که در سال اول انقلاب تشکیل شده بود.

۱۳۶۶ (۱۷ بهمن): تشکیل مجمع تشخیص مصلحت نظام از سوی آیت‌الله خمینی برای حل و فصل اختلافات بین مجلس و شورای نگهبان

۱۳۶۶ (۲۵ اسفند): عملیات والفجر ۱۰ از سوی ایران علیه رژیم بعثی عراق

۱۳۶۶ (۲۸ اسفند): بمباران شیمیایی حلبچه از سوی رژیم بعثی عراق

۱۳۶۷ (۲۵ فروردین): تشکیل مجمع روحانیون مبارز (= انشعاب جامعه‌ی روحانیت مبارز تهران)

۱۳۶۷ (۲۷ خرداد): تشکیل سومین دوره‌ی مجلس شورای اسلامی

۱۳۶۷ (۱۲ تیر = ۱۴ ژوئیه ۱۹۸۸): سرنگونی هواپیمای مسافربری ایران توسط ناو آمریکایی

۱۳۶۷ (۲۷ تیر = ۲ ژوئیه ۱۹۸۸): پذیرش قطعنامه‌ی ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل از سوی جمهوری اسلامی ایران راجع به آتش‌بس در جنگ ایران و عراق

۱۳۶۷ (۳ مرداد): هجوم نیروهای مجاهدین خلق (منافقین) با عنوان «عملیات فروغ جاویدان» پس از آتش‌بس بین ایران و عراق به مرزهای ایران و شکست آن‌ها در عملیات مرصاد به فرماندهی علی صیاد شیرازی

۱۳۶۷ (۲۵ بهمن): صدور فتوای ارتداد و قتل سلمان رشدی به عنوان مرتد فطری از سوی آیت‌الله خمینی

۱۳۶۸ (۸ فروردین): برکناری آیت‌الله حسینعلی منتظری از قائم مقامی رهبری

۱۳۶۸ (۱۴ خرداد): درگذشت آیت‌الله خمینی (اولین رهبر انقلاب اسلامی و بنیانگذار جمهوری اسلامی) و انتخاب آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای به رهبری نظام توسط مجلس خبرگان رهبری

۱۳۶۸ (۶ مرداد): همه‌پرسی اصلاح قانون اساسی، حذف نخست‌وزیری و حذف شرط مرجعیت برای رهبری

۱۳۶۸ (۱۲ مرداد): انتخابات پنجمین دوره ریاست جمهوری و انتخاب آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی به ریاست جمهوری به عنوان دولت سازندگی و به منظور بازسازی پس از جنگ

۱۳۷۰ (۱۸ آذر): معرفی عراق به عنوان متجاوز در جنگ ایران و عراق از سوی سازمان ملل متحد

۱۳۷۱ (۷ خرداد): آغاز به کار دوره چهارم مجلس شورای اسلامی

۱۳۷۲ (۲۱ خرداد): برگزاری انتخابات ششمین دوره انتخابات ریاست جمهوری و انتخاب آیت‌الله اکبر هاشمی رفسنجانی برای دومین بار به ریاست جمهوری

۱۳۷۳ (۲۵ اسفند): درگذشت حجت‌الاسلام والمسلمین سیداحمد خمینی

۱۳۷۳ (۲۴ اسفند): امضای قانون تحریم سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در ایران (قانون داماتو) توسط بیل کلینتون (ریاست جمهوری آمریکا)

۱۳۷۴ (اسفند): تأسیس حزب کارگزاران سازندگی در آستانه‌ی انتخابات مجلس پنجم

۱۳۷۵ (۱۲ خرداد): آغاز به کار دوره پنجم مجلس شورای اسلامی

۱۳۷۶ (۲ خرداد): برگزاری هفتمین دوره انتخابات ریاست جمهوری و انتخاب حجت‌الاسلام والمسلمین سید محمد خاتمی به ریاست جمهوری در مقابل حجت‌الاسلام والمسلمین ناطق نوری

۱۳۷۷ (۱۱ اردیبهشت): استیضاح عطاءالله مهاجرانی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مجلس شورای اسلامی و رأی به ابقای او

۱۳۷۷ (۳۱ خرداد): استیضاح و برکناری عبدالله نوری وزیر کشور

۱۳۷۷ (پاییز): شروع قتل‌های زنجیره‌یی (مجید شریف، جعفر یوینده، محمد مختاری، داریوش و پروانه فروهر)

۱۳۷۷ (۱۵ دی): اطلاعاتی وزارت اطلاعات مبنی بر دست داشتن «عناصر خودسر» در قتل‌های زنجیره‌یی

۱۳۷۷ (۷ اسفند): برگزاری نخستین دوره انتخابات شوراهای شهر و روستا

۱۳۷۸ (۱۸ تیر): حادثه‌ی کوی دانشگاه تهران

۱۳۷۸ (۲۲ اسفند): سوء قصد و ترور سعید حجاریان

۱۳۷۹ (۷ خرداد): تشکیل ششمین دوره مجلس شورای اسلامی

۱۳۸۰ (۱۸ خرداد): برگزاری هشتمین دوره انتخابات ریاست جمهوری و انتخاب مجدد حجت‌الاسلام والمسلمین سید محمد خاتمی به ریاست جمهوری

۱۳۸۴ (۲۷ خرداد): برگزاری نهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری با نامزدی اکبر هاشمی رفسنجانی، مهدی کروبی و محمود احمدی‌نژاد که به دلیل عدم کفایت آراء، به مرحله دوم کشیده شد و در مرحله دوم (= ۳ تیر ۱۳۸۴) به انتخاب محمود احمدی‌نژاد به ریاست جمهوری اسلامی ایران انجامید.

۱۳۸۸ (اردیبهشت): ثبت نام چهارصد و چند نفر نامزد ریاست جمهوری در وزارت کشور و تصویب صلاحیت چهار تن از شخصیت‌های مقبول نظام و رد صلاحیت بقیه. کاندیداهای تایید صلاحیت شده عبارت بودند از: دکتر محمود احمدی‌نژاد (رییس جمهور دوره قبل)، مهندس میرحسین موسوی (نخست‌وزیر زمان جنگ هشت ساله با عراق)، مهدی کروبی (رییس سابق مجلس و کاندیدای شکست خورده‌ی انتخابات ریاست جمهوری سابق) و دکتر محسن رضایی (از فرماندهان سپاه پاسداران و دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام)

۱۳۸۸ (۲۲ خرداد): برگزاری انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری با کاندیداتوری محمود احمدی‌نژاد، محسن رضایی، مهدی کروبی و میرحسین موسوی و با مشارکت بسیار بالای مردم (در حدود ۸۰ درصد حائزان حق رأی = قریب چهل میلیون رأی دهنده) که در تاریخ ایران (پس از انتخابات ۱۳۵۸) بی سابقه بود.

۱۳۸۸ (۲۳ خرداد): اعلام نتیجه‌ی انتخابات به نفع محمود احمدی‌نژاد و آغاز اعتراضات سه نامزد دیگر به «تقلب در انتخابات»

۱۳۸۸ (۲۵ خرداد): راه‌پیمایی و تشکیل زنجیره‌ی انسانی میلیونی مردم با ادعای «تقلب و تخلف» در انتخابات که به قتل چندین تن و ضرب و جرح و دستگیری عده‌ی زیادی از معترضان و اعزام بعضی به بازداشتگاه‌های غیرقانونی منجر شد.

۱۳۸۸ (۲۹ خرداد): حضور آیت‌الله خامنه‌ای به عنوان رهبر انقلاب در نماز جمعه و ایراد خطبه نماز جمعه و تایید تمام عیار نتایج اعلام شده به سود احمدی‌نژاد

۱۳۸۸ (۲ مرداد): بازداشت غیرقانونی سید حسن امین به وسیله‌ی لباس شخصی‌ها در امام‌زاده طاهر کرج در کنار آرامگاه احمد شاملو

۱۳۸۸ (۱۰ مرداد): صدور کیفرخواست از طرف دادستان علیه ده‌ها نفر از معترضان به عنوان متهمان فعال در توطئه‌ی «کودتای مخملی» با اتهام رسمی «اقدام علیه امنیت کشور و همکاری با نیروهای آمریکایی و تخریب اموال مردم».

۱۳۸۸ (۱۲ مرداد): تنفیذ ریاست جمهوری دکتر محمود احمدی‌نژاد از سوی رهبر انقلاب در حسینیه‌ی امام خمینی

۱۳۸۸ (۲۵ مرداد): انتخاب صادق لاریجانی به ریاست قوه‌ی قضائیه